

LO GERONÉS

PERIÓDICH DE AVISOS Y NOTICIES

PORTA-VEU DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

PREU DE SUSCRIPCIÓ

1 pesseta trimestre
1'25 id. id.
1'50 id. id.
Un número 10 cèntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

Asamblea Libertat, 31

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que s' remetin a la Redacció, se'n donara compte en lo Setmanari.

Any 5.ⁿⁱ

Dijous 10 de Novembre de 1898

Núm. 236.

CONFUSIÓ

Cada dia estém més convensuts de que 'ls mals d' Espanya no tenen cura.

Y no es perque no tingan remey, ni perque aquest remey no sia ben conegut. Al contrari, es perque aquest remey no convé als curanderos que viuen y prosperen sobre Espanya. Y com que no 'ls hi convé s' han afanyat en trobarlo com á hó, pero... ab la condició de ser ben administrat, presentantse ells mateixos com los únichs capacades de ben administrarli.

Y aquí han comensat les disputes: los uns volen acostar-la al medicament administrantli ara per ara á dosis homeopàtiques, los altres volen que 'n prengui dos globulons en comptes d' un sol, pero cap vol que se curi donantli la quantitat que la gravetat de la malaltia exigeix á la pressa.

Y Espanya se va consumint, se va aniquilant de dia en dia, en mans de curanderos egoístes, infatuats é ineptes que ni forses li quedan pera despatxarlos ni trauresels del vici d' un modo ó altre.

Avuy tots aquestos senyors, xich més xich menos, es conformes en lo meteix; tots veuen en lo regionalisme en la autonomia de les diverses nacionalitats qu' interom l' Estat, lo remey als mals d' Espanya. Pero cap lo aplicar de debó, tots regatejan la dosis, y entre ells se pugan com avans y com sempre qui ha d' esser lo prescrip-tat pera aplicarli. Més que de la curació d' Espanya preocupan de qui d' ells té d' esser lo metje de capsala.

Així resulta que encara que 'l programa dels uns se apli fins á quasi confónders ab lo dels altres, entre ells s' avenen y se fan totes les picardies que poden.

Ara meteix En Nocedal ha publicat un programa que, ab la qüestió dinástica, se sembla com un ou ab un altre manifest carlí d' En Aparici y Guizarro, y, apart la qüestió religiosa, es igual fins á confónders ab lo donat á un pel general Polavieja, y aquest programa es calificat com un liberal com En Canalejas de eminentment democràtic, estranyantse de que pugui acceptarlo de bona fé lo conserador Sr. Silvela.

Lo que resulta de tot axó, es que pera aquestos senyors el programa es lo de menos y que de lo que no apartan la vista es de la possessió del poder. Pero com aquest no pot disfrutarlo tots: ab un plegat, d' aquí que volguent tots meteix sia impossible entre ells la inteligencia.

Perxó nosaltres no 'ns cansarem may de dar al país y catalanistes en particular lo crit d' alerta sobre aquesta qüestió. Si Espanya continua abandonada á les seves mans, no remey: morirà de consumpeió quan ja no li quedí such pera rajar, si no se la parlexen avans les nacions vives, que digue Lord Salysburi.

Fora, donchs, los curanderos, fora 'ls polítics d' ofici, que confusions de tota mena. La descentralisació administrativa qu' oferexen y no determinan, no curaria de res. Se veu que una fira y afluxa pero á la disposició sempre dels governants y prou nos ha ensenyat la experiencia y les desgracies que quin us acostuma á fer de les seves facultats á Espanya Govern Central, quin respecte li merexen les lleys que interom la seva acció y quines consideracions ha tingut en tot lo que es distinciu y característich de les nacionalitats espanyoles.

Convé cambiar de règimen polítich: pero s' ha de fer ab moderació, comensant pel principi ó sia pel regonexement del país d' aquestes nacionalitats. Tot lo que axó no sia, será de res, y axó no ho volen los curanderos que al Centre representen: ni 'ls blancs, ni 'ls roigs, ni 'ls negres.

J. B. y S.

tes. La moderació en aquestes conforme á la recte rahó pera tenir l' ánima disposada pera les coses series de la vida, lluny d' esser un vici, es una virtut que s' anomena Eutropelia.

Pero per desgracia molts, com si haguessen nascut pera esplayarse, viuen vida de sentits, y cegats per la passió dels divertiments son arrossegats per les onades mundanals més enllá de les fites posades per la moderació, la honestetat, la justícia y la sana moral. Per son abús, les diversions se tornan fonts llo-toses d' immoralitat, y 'l de la del joch produheix tant graves danys en los jugadors, arrenca del cor de llurs pares, esposa y fills tant amargantes y copioses llá-grimes, y en lo sí de la societat contribuheix tant á la relaxació de les bones costúms, á la perversió dels sentiments nobles y á la perpetració de crims horribles, que considerám un deber imperiós de caritat y de nostre ministeri episcopal cridar sobre aquest punt la atenció dels nostres estimats diocessans.

Les passions humanes s' ajudan les unes á les altres, la una desperta, empeny y excita l' altra ó les altres, y quasi bé may obran soles. Varies son les que formen l' acompanyament de la del joch. La pèrta, la enveja, la cobdicia, l' engany, la ira, la rabia y á voltes la impuresa, excitada per certes liberalitats y condescendencies maliciosas ab jugadors de diferent sexe, exercexen en lo joch la seva acció maligne. Lo jugador per hábit, absorvida la seva atenció per la ideya fixa del joch, encondormeix les energies de l' ánima y del cor, pert miserablement lo temps; descuyda los exercicis de pietat, les prácticques religioses, les obligacions de cristiá, la seva santificació y salvació eterna: y en sa pernicioso ociositat no atén com déu al cuidado de la seva familia y de la seva hisenda. Posselit l' ánim del jugador per la tristesa que li produhexen lo descontent de la seva sort y l' insadollable desitg d' adquirir los bens d' altri, no reposa may pera aumentar la seva fortuna sobre les ruhines de la del seu próxim, encara que porti á n aquest á la major indigencia. Son cor sol estar tancat pera la caritat, s' empedreheix y s' torna insensible pels pobres. Pródich pera oferir al joch, es avar pera socórrer als necessitats, com si pera ell no existís lo precepte de la almoyna, sense considerar que lo que pert en lo joch té de reputarse com á superfluu ó sobrant, y que 'l sobrant pertany als pobres segons lo prescrit en l' Evangeli. La feeltat es virtut rara entre 'ls jugadors de professió ó d' ofici, los quins ab l' afany de guanyar usan freqüentment al efecte medis tramposos é injustos, y adoptan de vegades prácticques supersticiosas arrivant alguns al extrém de demanar l' auxili del príncep de les tenebres. Per la seva pro-pia mala sort ó per les males arts dels seus companys, perden tot sovint en poques hores lo jornal de la setmana, lo seu pa de cada dia y 'l dels sers qu' han de selshi més volguts, y de vegades en una sola nit, ó en curt temps, perden lo patrimoni dels seus passats, quina adquisició costá á n aquestos moltes suhades y molts anys d' estalvis, diligencia y economia, llansantlo sobre un tablero ó un cobertor vert tot plegat ab lo llustre y esplendor de la seva familia.

Així es com en lo vici del joch se troba la explicació no solzament de la mudansa repentina de fortuna y posició social ó de la soptada ruhina de moltes cases, que durant segles havien conservat la seva hisenda resistint la acció de males anyades, guerres y altres calamitats públiques y privades, sino axí mateix de les discussions, injurias, imprecacions, perjuris, blasfemias, infidelitats conjugals y altres escenes escandalosas de que son lo teatre moltes families, y de no pochos furts, prevaricacions, robos, assassinats, desafios y suicidis qu' aumentan llastimosament la estadística criminal més crexent y nombrosa cada dia. Altre dels deplorables efectes del joch es la demencia, com ho nota Sant Cipriá, ho ensenyan los autors d' higiene y ho demostra una trista y freqüent experiencia. L' adquisitivitat del jugador es una avaricia boja, puig que l' avar cobeja 'l diner pera retenerlo, y 'l ju-

gador sols lo vol pera exposarlo á les contingencies del etzar: la seva vida habitual en antres y recóms ab una atmósfera viciada y asfixiant, la verilent vibració de les passions, les baralles y rencunies y 'l furor de la desesperació, que no temperan de segur les indefinibles emocions que diu sentir junt á la coberta verda de la taula de joch, exa vida trista y agitada ab lo remordiment en la conciencia y la melangia en lo cor, ab incessant temensa per les seves ganancies y aflicció per les seves pèrdues, sens pau de dies y sens son de nit, ab un peu en lo camí d' un establiment penal y tal volta ab una má en lo mànech d' un punyal ó en lo gatillo d' un revólver pera acabarla ab l' homicidi ó 'l suicidi ó ab addós crims, exa vida ha de produhir més ó menys aviat un desequilibri en les facultats intelectuals, qu' acabi ab vesania ó ab veritable bojeria. «L' enflaquiment, les ingurgitacions visceralas, los aneurismes, la melangia, la infamia, la miseria, la bojeria, la estafa, lo robo, l' assassinat y 'l suicidi solen esser les conseqüencies d' exa passió agarrotadora (lo joch) ab tota veritat comparada á un abím sens fons ni bores», llegim en los Elements d' higiene privada d' En Monlau (1); y 'l meteix higienista en sos elements d' higiene pública diu: «curiosíssim per cert fora un llibre que compendiés tots los arrebatos de bojeria á que ha donat ocasió entre 'ls homes la passió del joch» (2). A Bèlgica, en quines ciutats pels perniciosos exemples dels ociosos de les classes opulents ó altes s' há desenrotllat molt desde fa alguns anys la passió del joch, son innombrables les victimas qu' aquesta fam d' or, aquesta set de guanyar diner sense treballar, aquesta febre d' enriqueirse temptant la fortuna, fa fins entre les files populars y les més baixes de la societat. Son allí freqüentíssims los actes de desesperació, los suicidis y 'ls casos de bojeria, motivats per aquest deplorable vici. Tant solzament en la ciutat de Brusseles se registraren en la estadística de l' any 1897 fins á sis individus per dia atacats de bojeria y tancats en algún manicomio, essent, la major part d' ells, infortunats, qu' haventse aficionat al joch y á la Rifa, y no haventlos favorecut la sort, perderen son diner, la seva salut y 'l seu enteniment. Si s' examinan les causes determinants dels suicidis, se troba, diu Levy en son tractat d' higiene pública y privada (3) citant á Falret y á Bierre de Boismont, que la passió del joch figura aproximadament per un quaranta tres, y les pèrdues de fortuna, les quines en molts casos son conseqüencia del joch, per un vint y vuyt per cent; xifres esgarrifoses qu' haurien d' inspirar sanitable horror á n aquest funest vici.

(Seguirá.)

LA FIRA DE GERONA

Perpinya, cade any, té la seua fira de Sant Martí, lo 11 de novembre; Gerona, la heroica é immortal capital catalana, s' alegre també amb uns vuyt dies de fira, per la festa de Sant Narcís, que s' escau lo 31 d' octubre.

Donchs, alguns companys nos erem llevats mati, lo die primer de novembre, per arribar á Gerona pel trinch de las 6 horas 48 minuts. A Perpinya, quen ne partirem, feya fresqueta; per la plana de Rosselló, Elne se senyalava amb los seus fanalets elèctrics, quillats als quatre corns de la població; Port-Vendres jeya epsopit á la vora de la lluminaria dels molls; y 'l fanal del cap de Biarre rellubia per alt, com un estel; á Cerbère, á Port-bou, feya una bona hispa. Ja es conegut lo particular que tenen los rellotjes d' aqueixas duas estacions fronterissas: tenen duas agulles per los minuts, la una marca l' hora de Paris, y l' altre, que n' es sempre retrassada d' uns 25 minuts, marca l' hora de Madrid.

Desde Port-bou, se nota, á cada estació, una animació

(1) Part 1.ª, cap. de les passions.

(2) Lec. 5.ª, cap. 4 nüm. 712.

(3) Part 2.ª, cap. 5 art. 382.

Pastoral del Senyor Bisbe

Estimats fills nostres:

La ley de la mortificació cristiana no s' oposa al moderat de l' esperit, á les diversions hones-

de jovent; eran los quintos que s' en anavan a Gerona. cridats qu' hi eran per l' allistament; si se'n senti d' adius y de cridoria. A Figueras, lo cel ja s' embolicava de bromes, y cap a Gerona se veyá que la pluja era a punt de caure. Tots los que han anat a Barcelona, prou s' han avistat, del trinch estant, de lo que es grandiosa é imponenta, la vista general de Gerona, amb sos esbels campanars de pedra, y la seua hermosa, enlayrada Seu; lo mateix sentiment vos deixa una visita particular de la ciutat.

Després d' haver travessat lo barri de la estació, y passat lo pont sobre 'l riu Ter, nos trobarem per la Rambla de la Llibertat, al bell mitg de la fira. Aqueix passeig, plantat d' acacias, té tot un costat de cases amb los baixos fets de voltas y arcadas (aixís mateix com la plassa Laborie y la Barre, a Perpinyá); per aquí, ja tot era plé de parades, de taules de tota mena de mercaderies, de venedors de jogasses, sucrieries, confits, y castanyes torrades; la gentada s' hi enfilava amb prou feyna, una gentada alegre, brunsiadora, amb vestits multicolors, per hont relluhien las gallardes barretines y 'ls mocadors de cap de la gent pagesa.

Anarem a misseta a la iglesia de Sant Feliu; aquí, las fileras de setis son desconegudes, y de cadiras soles no se'n veu casi cap; los fiels segueixen las funcions ó estan drets ó de genolls, las plegaries se digueren a la trona, en catalá. Quan eixiam de missa, sentirem lo toch d' una banda militar; nos girarem y nos regirarem, y després de pujats uns carrerons, siguerem al devant de la Seu, hont lo 53° regiment de infanteria se'n venia a oír missa. Com at acostumat, a Espanya, a l' Elevació, la banda, tabals y trompetes tocaren l' Himne Real; a l' eixida de la missa, lo regiment s' entorná al cuartel, anant amb aqueix pas aixurit particular a la infanteria espanyola.

No'n baixavem, cap a la Rambla, quan un bon ruixat espargí de tot ban passejaires y firaters; nos arrimarem una estona sota d' un balcó, mentres que las tartanas dels voltants geronesos arribaven de corre-cuyta y plenas de gent. Seguí plovinjant; qué fer? comprarem cadun un paraygues de dotse rals, y recorreguerem la ciutat, anant al firal de bestiar, a la plassa del mercat, a la Plateria, a la plassa del Vi, al carrer dels Ciutadans, al museu del Institut provincial, y al Museu arqueològich, cap a Sant Pere.

Quan se'n anavan las dotse, nos acostarem cap a una bona posada; a taula, tinguem per companys una colla de quintos; un d' aquells minyonets, l' havien primer triat per anar d' artiller a Logroño, y are se'l posava de músich al 53° regiment d' Asia, a Figueras, y no sabia que se fer, de pendre los platets ó 'l trombons!

A las dues ja havien comprat anís, algunas pessas de música, un décim de la rifa de Nadal, hasta nos enduyem un diccionari catalá, y davam una última volta per la Rambla, quan tornarem sentir la banda militar, que tocava al devant del teatre, hont se feya la repartició solemne dels premis del Certamen literari. Escoltarem amb molt de gust la ben afinada banda del 53°, y vejerem entrar al teatre bona part de las distingides familias gironines. Nosaltres, ja haviem anat a saludar a En Joaquim Botet y Sisó, un ferm catalanista y arqueolech, molt coneixedor també de la numismática rossellonesa.

LLUIS PELLISIER.

Perpinyá, Novembre de 1898.

LAS FIRAS DE 1898

Malgrat lo poch interés que per tot quant pot interessar a la ciutat vé demostrant nostre Ajuntament, las firas y festas d' aquest any s' han vist molt concorregudas.

Los festeigs fets per iniciativa del Ajuntament, s' han reduhit a llogar una copla que ha tocat sardanas en algunas plassas y prou. Sembla impossible que nostres concejals se mirin ab tant poch interés tot lo que pot portar algun benefici a la població; be es veritat que lo que passa dintre lo Ajuntament de Gerona no s' veu en lloch més, ne don una idea lo fet de que siguent compost de 20 concejals, n' assisteixen a las sessions de 4 a 5 escassos.

Deixem per un altre ocasió 'l parlar de nostre cabildo municipal y parlem de las festas y firas de Sant Narcís, ressenyant los principals espectacles.

FUNCIONS RELIGIOSAS. — Un solemne ofici el día de Sant Narcís en la capella del Sant y 'ls funerals el día 5 ó últim de firas, pels que moriren en los sísis de 1808 y 1809 son las úniques que han tingut lloch com de costum.

CORRIDAS DE BÓUS. — Una sola corrida se doná en la plassa de toros lo diumenge 30 de octubre, torejant los espasas Conejito, Villita y Pepe-Hillo. Hem sentit a dir que 'l resultat ha sigut poch favorable per l' empresari, lo que demostra lo que tenim dit altres vegadas, que a nostra comarca no hi entra la afició per l' espectáculo nacional, lo que celebrém.

TEATRE PRINCIPAL. — Ha succehit lo d' altres anys. L' Ajuntament considera que 'l Teatre ha d' ésser una finca productiva y en treu lo que pot y com per la seva part les empreses procuran explotarlo tot lo possible, resulta que 'l qui més hi pert es el públich que paga car y dolent. Aixó fa que, axis com antes ja era cosa sabuda que 'ls dies de firas se contaven per plens en lo Teatre, avuy, gracias al desitj d' explotació de les empreses y del Ajuntament, ja no es axis, avants al contrari, disminueix cada dia lo abono. Desenganyis! Ajuntament; quan se construhí el Teatre no s' feu per explotarlo, sino perque Gerona comptés ab un punt de diversió.

Aquest any bé s' pot dir que la empresa, burlantse del públich que paga, no ha anat més que per fer diners. Lo re-

quitisme y estalvi s' ha demostrat en tot. Desde los carnets de abono, fets de paper de barba ab una senyal feta ab tap de suro per contrasenya, fins a la supressió de tot quan pogués significar un gasto més pera la empresa, com per exemple la banda de música en lo Faust, etc., s' ha estalviat en tot lo que s' ha pogut.

Y no parlém de la companyia perque pera donar una proba de lo que valia n' hi ha prou ab dir, que no tant sols hi hagué necessitat de fer retalls, com se fa sempre en las obres de més empena, tals com *Gli Ugonotti* y *Africana*, sino fins en obres com *La Traviata*.

De totes las obres que s' han posat en escena, las que més podían anar eran *El Barbero*, *La Sonámbula* y *La Traviata*, y gracias encara als retalls per una part y a la senyora Wermez, y senyors Mestres y Leoní.

Dels coros val més no dirne res.

La novetat de la temporada han sigut les representacions que s' han dat de la ópera del Mestre Breton, *La Dolores*, posada en escena per primera vegada en nostre Teatre. La representació fou regular, ressentintse de falta d' ensaigs, encara qu' estém segurs que per part del coro de donas tant es qu' ensajin com no. D' elles cap serveix ja per cantar.

CARRERAS DE VELOCIPEDOS. — En lo velódromo inaugurat per las firas de l' any passat, se ha hi fet aquest any una millora notable ab la circulació de la pista. Las carreras tingueren lloch lo día 31 d' Octubre, assistinthi una numerosa y triada concurrencia malgrat de lo poch apacible de la tarde. Lo resultat fou lo següent:

1.ª carrera. — Local, 2.000 metres, (6 voltas). — 1.º premi, senyor Boix; 2.º Sr. Carreras y 3.º Sr. Plá.

2.ª carrera. — Nacional, 3.000, (9 voltas). — 1.º premi, Sr. Higinio; 2.º Sr. Ridaura y 3.º Sr. Lleys.

3.ª carrera. — Provincial, 2.000, (6 voltas). — 1.º premi, Sr. Lleys; 2.º, Sr. Ridaura y 3.º Sr. Boix.

4.ª carrera. — Internacional, 3.000, (9 voltas). — 1.º senyor Martínez; 2.º Sr. Udaeta y 3.º Sr. Ridaura.

5.ª carrera. — Consolació. — 1.º premi, Sr. Cruz; 2.º senyor Plá y 3.º Sr. Barrasetas.

Handicap. — 1.000 metres. — Hi prengueren part los senyors Higinio, Sebastián, Martínez, Udaeta, Cruz y Barrasetas, situats respectivament a 60, 50, 50, 35 y 25 metres de la ruta, arribant primer Higinio y després Sebastián y Udaeta.

Foren amenisadas las carreras per la Banda de Guipúzcoa.

CERTAMEN LITERARI. — Ab una puntualitat no acostumada y ab un plé a vessar, tingué lloch en lo Teatre Principal lo día primer de Novembre, la distribució de premis als autors llorejats en lo XXVII Certamen de la Associació Literaria.

Obert l' acte pel President de la Associació, passá a llegir son discurs lo President del Jurat, lo distingit advocat d' aquest Colegi D. Anicet Ibrán, que parlá del testament sacramental que existeix en lo bisbat de Gerona, tenint paraulas d' alabansa per la legislació catalana y dolgentse de que sela vingui desfigurant ab la sanya que s' ha apoderat del po ble castellá per uniformarlo tot.

Lo Secretari del Jurat D. Juli Piferrer llegí una hermosa memoria que segons digué sentia que no pogués llegir ab sa llengua nadiuha, lo gallego, parlant ab gran entusiasme dels treballs que s' estan fent pera la reconstitució de las nacional itatsespanyolas. Sentim no poguer estraxarla, més estém segurs que quan s' imprimeixi será llegida ab fruicció.

Oberts los plechs dels autors premiats, resultaren esser los següents:

Premi de la Reyna Regent. — D. Francesch Viver y Puig.

Primer accésit. — D. Eduart Girbal.

Segón accésit. — D. Artur Masriera.

Premi del ex-Governador Sr. Garcia. — D. Francesch Ubach y Vinyeta.

Premi del Sr. Comte de Mayorga. — D. Marcell Güell y Güell.

Premi de la Diputació. — No s' adjudica.

Accésit. — D. Jaume Boloix.

Premi del Sr. Comte de Serra. — D. Eudalt Puig y Deulofeu.

Premi del Sr. Marqués del Busto. — No s' adjudica.

Primer accésit. — D. Narcís de Fontanilles.

Segón accésit. — D. Antonino Viver y Puig.

Premi de D. Antoni Comyn. — D. S. Sampere y Miquel.

Premi del Casino Gerundense. — D. Manel Ramos Cobos.

Premi de l' Associació Literaria. — D. Antoni Bori y Fontestá.

Primer accésit. — D. Eduart Girbal.

Segón accésit. — D. Narcís de Fontanilles.

Tercer accésit. — D. Angel Trémols.

Quart accésit. — D. Joan Manel Casademunt.

Crements los plechs dels autors no premiats y donadas las gracias pel President, acabá l' acte que fou amenisat per la Banda de Guipúzcoa.

ALTRES DIVERSIONS PÚBLICAS. — Ja tenim dit antes que totes las diversions que ns ha proporcionat nostre may ponderat Ajuntament, han sigut les sardanes en la plassa de la Constitució y la iluminació de la fatxada de la casa del comú. De manera que aquestes fires costarán al erari municipal poiser unes 500 pessetes y en cambi ingressarán dos ó tres mil del Teatre. ¡Qué 'ls hi sembla si som comerciants!

Ha cridat l' atenció aquestes fires lo *Cinematógrafo* instalat en la plassa de Sant Agustí, qu' es dels més perfeccionats que s' han vist. Lo públich ho prengué com una diversió tant agradable, que cada sessió era un ple.

Diversions particulars. — Molt concorregudes s' han vist totes las societats particulars. En lo «Casino Gerundense» se donaren dos balls y dos concerts, prenguent part en aquestos, ademés de la triple senyora Wermez, la arpista senyora Cortinas y los senyors Vidal y Casademunt (violins), lo senyor Serra (viola), lo senyor Sobraqués (violoncello), y el senyor Oliva (piano).

En «Las Odaliscas» se donaren balls y funcions teatrals, y se donaren també funcions de teatre en lo «Centre Moral Gerundense» y en lo «Cercle Católich de Obrers. Llástima que 'ls últims dies de fires resultessin deslluhts a causa de la pluja.

Y fins a un altre any si Deu plau.

Noticies

Oficials

DEPUTACIÓ PROVINCIAL. — Sessió del día 4 de Novembre. — Baix la presidencia de D. Enrich Casellas y ab asisten-

cia de 18 diputats, ae reuni en sessió aprobantse la acta de la anterior y 'ls dictámens de la Comissió d' actas, procedintse a la elecció de president que doná lo següent resultat.

D. Mariano Bassols y Prim, 11 vots.

D. Joseph Aymerich y Roura, 7 vots. — 1 papeleta en

blanch.

Vicepresident: D. Joseph Sastrejener, 10 vots. — Donat Eduart Noguera, 9.

Secretaris: D. Bonaventura Sabater y D. Enrich Saüch, per 10 vots. — Srs. Bonmatí y Sastrejener, 3 vots. — 4 papeleta en blanch.

Ocupada la presidencia pel Sr. Bassols, va procedirse a la elecció dels diputats que han de formar la Comissió provincial, donant lo següent resultat:

1898 - 99. — Srs. Bonmatí y Brandia.

1899 - 1900. — Srs. Bagudá y Noguera.

1900 - 1901. — Srs. Bassols, Batlle, Aymerich, Vilaseca y Negre (E.).

1901 - 1902. — Srs. Puig, Sastrejener, Sabater, Ordís y Negre (N.).

Vicepresident de la Comissió: D. Ramón Gaudier, 11 vots. — D. Lluís de Prat, 3 vots. — 5 papeletas en blanch.

Junta provincial del Cens: Srs. Batlle, Ordís, Noguera y Negre (D. E.).

Las Comissions permanents quedaren del modo següent:

Comissió de Foment: Srs. Batlle, Puig, Negre (D. N.), Gafas y Bonmatí.

Governació: Srs. Casellas, Saüch, Vilaseca, Negre (D. E.) y Aymerich.

Hisenda: Srs. Ordís, Noguera, Noguera, Brandia y de Prat.

Cárrechs specials:

Delegat dels establiments de beneficencia: Sr. Noguera.

Suplent: Sr. Gafas.

Vocal del Consell provincial de agricultura, industria y comers: Sr. Gaudier.

Vocal de la Junta de amillaraments: Srs. Bassols y Gaudier.

Vocal de la Junta de beneficencia: Sr. Negre (N.).

Vocal de la Junta de estadística: Sr. Bassols.

Vocal de la Junta de sanitat: Sr. Brandia.

Vocal de la Junta de defensa contra la filoxera: Sr. Casellas.

Vocal de la Junta de estadística del treball: Srs. Bonmatí, Brandia, Vilaseca, Sabater y Sastrejener.

Vocal de la Junta de presóns: Srs. Bassols y Negre (N.).

Vocal de la Junta consultiva de teatres: Srs. Sabater y Saüch.

Vocal de la Junta de experiéncias vitícolas: Srs. Casellas y Batlle.

Inspector de escolas provincials de Bellas Arts: Senyor Saüch.

S' acordá celebrar quatre sessions en lo primer periodo.

—

AJUNTAMENT. Sessió del 23 Octubre. — (2.ª convocatoriá.) — Reunits tres concejals baix la presidencia del tinent d' Alcalde senyor Plá, prengueren los següents acorts:

Aprobar la acta de la sessió anterior.

Concedir permís pera fer obres a D. Joseph Güell y Frigola.

Y acceder a la petició d' alguns vehins del carrer de Pedret, de que s' posi una bomba en lo pou públich de dit carrer.

—

Lo Tribunal Suprém ha donat senténcia a favor de l' Ajuntament en lo plé que aquest sostenia ab los duenyos de la fábrica *La Aurora*.

La professora D.ª Carme Riera ha obert en la nostre ciutat una Academia de dibuix y pintura exclusivament pera senyoretas. Es una ensenyansa quina falta se feya sentir a Gerona y que es de esperar donará molt bons resultats.

Dita Academia se troba eatablerta en la Plassa del Correu, número 9, botiga y en la casa del Capellá de les Germanes dels pobres.

Lo *Catalanista* de Sabadell ha publicat en un número extraordinari lo discurs inaugural del curs d' enguany del «Centre Catalá» d' aquella ciutat, llegit per nostre amic lo president d' aquell Centre, En Manel Folguera y Durán. Es un treball que recomaném als catalanistes y als que no ho son per si s' volen fer cárrech de les nostres reivindicacions perfectament resumides pel senyor Folguera.

Per iniciativa de son president D. Marian Bassols la Diputació Provincial s' ha ocupat en les sessions qu' acaba de celebrar del assumpto dels concerts económichs ab lo poder central. Nos ocuparem del acort de la Diputació tant prompte com n' estém ben enterals.

Ab motiu de les passades fires hem tingut lo gust de saludar, entre altres, a nostres companys de cause senyors Font de Rubinat, de Reus, y Marqués de Vallgornera, y a nostres amichs de Rosselló Srs. Massot, Vidal, Salsas, Escofet, Delpont, Calmette, etc. A tots desitjem los hi hage probat la passejada.

Ha sigut nomenat Inspector de primera ensenyansa de la provincia D. Manuel Ibars y Borrás.

Ha rebut lo grau de llicenciat en Dret D. Narcís Prat y Bastons. Lo felicitem.

Ha mort a Banyolas donya Maria dels Angels Barceló, mare del nostre company de causa don Jaime Seguer.

Las esuelas participant tant dolorosa nova s' han circulat en catalá, costum que veyém més generalizada cada dia.

Segons se ns ha dit pera la quasi totalitat de missas novas que s' han cantat aquest any en la diócesis de Vich s' ha usat en las esuelas de invitació lo nostre idioma. Son uns quaranta 'ls nous sacerdots y 38 ho han fet aixís.

Entre las Companyias dels ferro-carrils de Tarragona a Barcelona y Fransa y la del Tranvia del Baix Anpu-

...s'ha firmat una contracta de servey combinat que comensarà a regir lo dia 5 de Novembre vinent.

Lo servey combinat de viatjers y equipatjes tindrà lloch entre las estacions de Barcelona, Granollers, Blanes, Caldas de Malavella, Girona, Figueras, Portbou y Cerbère, de la Companyia de Fransa, y las de La Bisbal, Palafrugell y Palamós del Tramvia del Baix Ampurdà.

Lo de mercaderias de gran y petita velocitat, desde las estacions esmentadas del Tramvia pera las de tota la xarxa del ferrocarril de Fransa y las estacions d'altres líneas que ab ella combinin.

Lo senyor Diez, director del Tramvia del Baix Ampurdà, té en estudi algunas tarifas especials, pera fer més fácil y econòmic lo tràfeh de determinadas mercaderias, tant locals com de servey combinat.

La Academia espanyola ha adjudicat lo premi fundat en 1891 pera recompensar la millor obra dramática que es escrita en llengua castellana s'estrenés, a la obra *Maria del Carmen* de D. Joseph Feliu y Codina, considerantla la millor de totes las que s'han estrenat en l'últim quinquenni.

Hem rebut *La Revista Blanca*, publicació quincenal de sociologia, ciencias y arts que ha comensat a veure la llum a Madrid.

Ha mort a Barcelona la coneguda poetisa D.ª Victoria Peña de Amer. R. I. P.

Lo Consistori dels Jochs Florals de Barcelona pera 1899 ha quedat constituït definitivament en la següent forma: Mantenedor-president, Dr. D. Joseph Torras y Bages, prebere; Mantenedors-vocals, D. Joseph Martí y Folguera, D. Francesch Matheu, D. Jaume Massó y Torrents, D. Lluís Millet y Pagés y D. Pelegrí Casades y Gramatxes, y Mantenedor-secretari, D. Claudi Planas y Font.

La dia 17 del mes passat va acabar lo terme de 30 dias que fixava la convocatoria a las oposicions de las deu Notarias vacants en aquest Colegi.

Lo número de sollicituts presentadas puja a 145. D'entre las aspirants hi figuran 143 advocats y únicament dos revalidats en Notaria. Dels advocats, 18 exerceixen ja la fé pública, 8 son además doctors en Dret, 3 revalidats en Notaria, 1 llicenciat en Farmacia y 1 exdiputat a Corts.

Entre 'ls 145 sollicitants n'hi ha més de 50 que no son fills de Catalunya.

L'últim número de nostre estimat company *La Costa de Lleuant* està dedicat tot ell a la memòria del escriptor don Josep Cortils y Vieta que mori fa poch dias a Blanes.

Dintre poch dias comensarà a publicarse a Berga un quinzenerari regionalista baix lo titol de *Lo Pi de las tres branques*. Sía benvingut.

Llegim: Segons tenim entés, s'ha demanat permís al Excm. Sr. Capitá General de Catalunya pera publicar la traducció catalana del follet de propaganda *L'Espagne et le Catalogne*.

Fa alguns dies qu'un oficial dels que manan menos digné a una senyoreta que: *aquí deberian bailar a lo salvaje porque es un país de salvajes*.

Nosaltres ho fem públich perque ho sápiguen els girovans, puig es molt convenient saber quina mena de gent se té a casa y també perque se'n enteri el seu gefe, perque sapiga que entre 'ls seus subordinats hi ha qui té la barra y la cobardia d'insultar a n'el poble que l'hostatja y en unes circumstancies com les presents en que un militar és poch menos que sagrat.

Nosaltres no ho varem sentir, del contrari hauria estat molt fácil que li haguessim contestat del modo que 's mereixia sens tenir per res en compte les circumstancies que poguessin esdevenir, n'obstant ho sabém ben positivament, sino no ho diríam.

Aconsellém al senyor Tinent que no ho repeteixi gayre donchs se li podria assentar malament.

S'ha constituït a Masllorens una agrupació catalanista y se han fet alguns preparatius pera constituirne una altre a La Bisbal. Satisfá veure com se van propagant les nostres idees y com creix cada die lo nombre dels que volen la regeneració de Catalunya.

Per part de la Societat Econòmica d'amichs del país de Barcelona, del Ateneu Barcelonés, del Institut agrícola catalá de St. Isidro, del Foment del Travall nacional y de la Lliga Industrial y Comercial de Barcelona se tracta de dirigir al gefe del Estat una exposició demanant la substitució del regiment polítich actual pel representatiu y la completa descentralisació administrativa de les regions. Aquesta exposició està redactada en forma molt enérgica y en sentit francament autonomista.

Los representants del partit republicà federal de Barcelona han dirigit una carta al Sr. Vallés y Ribot, felicitantlo per les declaracions fetes en *El Liberal* y accentuant fermament la nota regionalista.

Com prometérem en lo darrer número, avuy comensen a publicar la Pastoral sobre 'l joch de nostre lltim. Sr. Bisbe. Es lo joch un vici molt arrelat y difícil de desterrar per complet, més a més si 'ls jugadors troban les majors facilidades pera entregars hi. Bona proba es d'axó lo succés de las passades fires, durant les quines, s'ha estirat de valent la orella a n'En Jordi.

Un dels darrers dies de la passada setmana va marxar a Madrid lo governador civil de la provincia D. Ferrán de Villavieja. No falta qui atribueix la seva marxa a certs entencions ab que 's topa aquestos dies de fires, dels quins a moltes seria exposat parlarne pero que s'han fet del domini públich y han donat lloch a gens edificants comentaris.

La nova Diputació Provincial al constituïrse ha finyat a bé no nomenar pera capdels carrecs, als Diputats que venian proposats pera desempenyarlos pel càcics qu'

ara están de torn en lo mangoneix de la provincia. Li desitjem molta perseverancia si axó representa lo primer pas en lo camí de la independencia de la Corporació.

Lo nostre paísá D. Jaume Roure, governador qu'era de Ciudad-Real, ha sigut trasladat al govern civil de Palencia.

SECCIÓ LITERARIA

Propòsit heróich

En Pepito, ó en Pepe com li deyan alguns dels seus companys, sortint a la nit, únich rato que li quedava d'esbarjo de n tot lo dia, després d'haver sopat caminava pels carrers de la ciutat, passava pels centrichs com si fossen solitaris, y pels solitaris de la mateixa manera que havia passat pels concurreguts, abtret, melangiós, sens mirar quasi a la gent, ab lo cor apenat y fent esforços per arrastrar las camas que sentia débils, ab rutina y per forsa, per seguir la costum de cada dia.

Y els quarts li semblavan horas, y las horas, si alguna n passava, sigles. Més caminava y donava voltas per la ciutat sens donarse compte dels carrers que passava, xuclant el cigarro, que duya a la boca, insistentivament y com d'esma, de la mateixa mateixa manera que passejava.

Si per casualitat embocava pel passeig més centrich y trobava 'ls companys, lo deturavan y ab broma y sorna li deyan: D'hont deus venir de fer mal, calaverot, ahont t'amagas que no t'veyém quasi may?—Els contestava qu'eran uns mal pensats, y ells se'n reyan dihentli que ja se sabia quelcom de lo que feya d'amagat.

Los deixava pretextant alguna obligació, y següa caminant, se'n cansava aviat, y tornava cap a casa.

Allí sol, y sentat apoyant lo cap entre las mans ó sobre la taula, singlotava y donava curs a las llágrimas que li sortian del cor plé de pena, pena gran que ell mateix s'havia imposat. ¡Be li costava l'arrancar aquell amor que 'n mal hora havia deixat apoderarse de tot lo seu ser, que havia estat l'alegría y la vida de son cor!... Per ell era com llensar la felicitat després d'haverla assolit, era trepitjar las flors que al seu pas li brindavan aromas suavissims, era condemnarse al desterro d'un cel, d'una vida d'amor, lo primer, d'un amor viu encare y exuberant de vida, no marcit ni cansat.

Y plorava ab desconsol llarchs ratós, anyorant la vista d'aquella qu'eran la llum més bonica que alegrava la seva vida, la que li transformava tot en colors alegres y atractius. ¡Com anyorava y seli representava aquella veu repetint lo seu nom y aquelles paraulas, sempre noves, d'amor etern que li omplian lo cor!... y aquelles intimitats y aquells ratos en que 's trobavan ben sols, aquéllas horas que passavan tan depressa... y havian passat depressa per no tornar may més!... Y ell ho havia abandonat tot, ell n'era la sola causa; perque li semblava que ella encara l'estava cridant perque hi tornés. Y ell anava fugint... y plorava amargament al mateix temps y es trossejava 'l cor.

Y aquell amor que durá tant temps, era la causa de que 'l tinguessen per un calavera y de molts disgustos ab la seva familia, y per aixó determiná d'abandonarlo, d'arrancarlo del seu cor, encara que aixó 'l fes sangnar y patir. ¡Y si patia 'l pobre!... Ell ja ho comprenia que aquell amor no era digne d'ell, que l'envilia fins a cert punt y podia ferlo desgraciat per tota la vida; mes era 'l primer amor, y l'amor sempre dona vida, y lo deixarli era la mort.

Per aytal motiu se li havia mort l'alegría y sempre anava sol, ell, tant alegre avants, tant bulliciós entre 'ls companys y tant bó; per eix motiu s'amagava pels carrers, sol y caminant a la ventura, cumplint lo propòsit ferm de no tornar als brassos de la que encare l'esperava y que moltes vegadas li havia sortit al pas y havia rebutjat ab firmesa y ab paraulas convinents y gens aspres, plenas d'una melangiosa despedida, d'un adeu al amor... reprobant per sa familia. ¡Quins dias y quinas nits, y quants dias passaren, sagnantli 'l cor y vessantli de llágrimas!

Y l'amor no minvava, ni la pena tampoch, ni las llágrimas: semblava que 's tinguessen d'acabar sols ab la seva vida, perque 'n res trobava consol ni distracció, tot lo que era cor era amor, y el cor tenia de caurer a bossins perque l'amor s'acabés, com s'acaba un foch per falta de combustible.

Y en mitx de tot, lo propòsit era ferm y 'l cumplia admirablement, condemnantse a pujá 'l calvari y sacrificarse a n'ell, perque sa familia estigués contenta y tranquila, y sobre tot per aixugar de llágrimas los ulls de la seva mare que ab ellas li havia demanat lo sacrifici, dihentli qu'era pel seu bé.

Y la familia estava contenta, convensuda de sa correcció; perque arribá fins a seguirli 'ls passos sens que ell se'n adonés. Y per altre part ja no sortia gayre a las nits, sino per poca estona, puig moltes vegadas arribava a se 'l primer a ana 'l lilit. Mes la familia contenta no podia pensar que 'l lilit lo regava ab llágrimas ardentes y que al cor hi duya un mal de mort, una espina entreveçada que no 'l deixava sossegar ni de nit, ni de dia.

Y lo creyan felts, y 'ls semblava qu'estava content de sa bona conducta, y que recobrava la satisfacció y l'alegría de la bona conciencia y de la vida ordenada.

ARTHUR GIRBAL BALANDRU.

L'ARBRE DE LA PATRIA

APÓLECH

— ¡Ahont vá lo bon jayet,
Ab tan grós cistell d'aglans?
— Tinch un ermot en la serra
Y a sembrárlashi me 'n vaig.
— No entenéu qu'es esmersarsshi
Sens profit, massa trevall;
Puig aglans, llenya ni suro,
No m'hauréu mentres viscau?
— Ab m'no finirá 'l mon;
Tinch familia, si a Deu plau.
Com los meus fills ja ne tenen,
Los meus nets també 'n tindrán.
Si 'ls suros que sembrar penso
No me son útils; qué hi fá?
Per algú de ma nissaga,
Temps a venir ho serán.

Als bons fills de nostra terra,
Aquest apólech escáu.
Molts dels que cuydém un arbre,
Que se anava corsecant,
Morirém sense poder
Son fruyt saborós tastar.
¡Tant, sens fré, la tiranía
L'ha malmés! Però; ¡qué hi fá!
Infuudintli saya nova
Del amor patri 'l escalf,
Sa vigorosa brotada
Cap mal vent podrá assecar.
Y un jorn, sota son brancatge,
Que s'estendrà ab magestat
Desde 'l Cap de Creus al Ebro,
Y dels Pirineus al mar,
Redimits del vassallatge
Nostres nets s'acoblarán

1890.

MARINESCAS

Com fragata empavessada
de admiradors rodejada
sempre vá;
en poch menos de vint mesos
ha tingut quatre promesos.
No 'n té cap.
¡Y diuben molts que la Elena
es pescadora de mena!
Van errats.

Desenganys, penas terribles,
Somnis de felicitat,
Avuy calma, demá trágul
Passat demá temporal.
Tot es breu, tot es mudable
En la vida y en la mar.
+ JOSEPH CORTILS Y VIETA.

SECCIÓ COMERCIAL

Mercat de Gerona del die 6 de Novembre

Especies	Mesures	Pessetes
Blat	QUARTERA DE 80 LITRES	22'00
Mestall	"	18'00
Ordi	"	10'00
Ségol	"	17'00
Civada	"	9'00
Besses	"	17'00
Mill	"	17'00
Panis	"	12'00
Blat de moro	"	12'00
Llobins	"	10'50
Fabes	"	14'50
Fabó	"	15'00
Fassols	"	38'00
Monjetes	"	30'00
Ous	Dotzena	1'40

SECCIÓ RELIGIOSA

Santoral

Diumenge 6 — St. Sever y St. Lleonart.
Dilluns 7. — St. Florenci, St. Amaran y St. Ernest.
Dimars 8. — Los Quatre Sants Martres coronats.
Dimecres 9. — St. Teodoro.
Dijous 10. — St. Andréu Aveli y Sta. Trifosa.
Divendres 11. — St. Martí, St. Miles y Sta. Menna.
Dissapte 12. — St. Diego d'Alcalá y St. Martí.
Diumenge 13. — Lo Patrocini de la Mare de Deu; St. Hombó y St. Arcadi.
Dilluns 14. — St. Xerapi y Sta. Veneranda.
Dimars 15. — St. Egeani y St. Leopold.

Quaranta Hores.

Del die 6 al 13 en la iglesia de la Mercé; del 13 al 15 en la de les Bernardes.

Guía del viatger en la Comarca

Amer. — Estació fèrrea. Ferrocarril de Gerona a Olot y carretera de Sta. Coloma a Olot y de Gerona a Anglés a 18 k^m. de Gerona.

Anglés. — 14 k^m. de Gerona. (Vegis lo dit referent a Amer).

Arbucias. — 36 k^m. de Gerona. Carretera de Hostalrich a Sant Hilari Sacalm.

Armentera. — 27 k^m. de Gerona. Prop la carretera de La Bisbal a Figueras.

Bagur. — 44 k^m. de Gerona. Carretera de Gerona a Palamós per La Bisbal y Tramvia de Flassá a Palamós. Camí vehinal desde Palafrugell. Població marítima.

Banyolas. — 14 k^m. de Gerona. Carretera de Gerona a Olot. Ayguas sulfurosas.

Besalú. — 41 k^m. Carreteras de Gerona a Olot y de Figueras a l'última població.

Blanes. — 32 k^m. Estació en lo ferrocarril de T. B. y F. Banys de mar.

Cadaquers. — A 54 k^m. Camí vehinal desde Rosas. Banys de mar.

Caldas de Malavella. — 16 k^m. Estació en lo ferrocarril de T. a B. y F. Carretera desde Llagostera. Ayguas termals. Establiment del Srs. Prats y fill. — *Vichy Catalá.* — Cotxes de abdos establiments a tots los trens.

Calonge. — 27 k^m. Carretera de Sant Feliu de Guixols a Palamós.

Camprodón. — 59 k^m. Per Vich y per Olot passant per Sant Joan de las Abadessas.

Cassá de la Selva. — 12 k^m. Estació en lo ferrocarril de Gerona a Sant Feliu de Guixols y carretera de idem.

Castell d' Aro. — 25 k^m. (Id. anterior).

Castelló d' Ampurias. — 41 k^m. Carretera de Figueras a Rosas.

Figueras. — 32 k^m. Estació ferrocarril de T. a B. y F. Carretera de Barcelona a la Frontera y limit de la carretera de Olot, La Bisbal y Rosas.

Gerona. — Fonda del Comers, carrer de Albarreda.

Hostalrich. — 30 k^m. Estació ferrocarril de T. a B. y F. y carretera fins a Sant Hilari.

La Bisbal. — 27 k^m. Estació Tramvia Flassá a Palamós. Carreteras de Gerona, Figueras y Palamós.

La Escala. — 32 k^m. Carretera de La Bisbal a Gerona y de la estació de Sant Jordi per Verges. Banys de mar. Ruhinas de Ampurias.

La Junquera. — 47 k^m. Limit en la carretera de Barcelona a Fransa. Banys de la Mercé. (Ayguas sulfurosas).

La Sellera. — 16 k^m. Estació ferrocarril de Gerona a Olot, carreteras de Sta. Coloma y de Gerona a Olot.

Llagostera. — 24 k^m. Estació ferrocarril Sant Feliu de Guixols. Carreteras a id. y a Caldas de Malavella.

Llansá. — 41 k^m. Estació ferrocarril de T. a B. y F. Banys de mar.

Lloret de Mar. — 32 k^m. Carretera a la estació de Blanes, y carretera fins a Tossa.

Massanet de Cabrenys. — 54 k^m. Carretera desde Figueras.

Olot. — 48 k^m. Carreteras a Gerona, Figueras, Sant Joan las Abadessas y Sta. Coloma de Farnés.

Palafrugell. — 41 k^m. Estació Tramvia Flassá a Palamós y carretera de Gerona a Palamós.

Palamós. — 44 k^m. Estació del Tranvia de Flassá, limit de las carreteras de Sant Feliu y de Gerona.

Rosas. — 44 k^m. Carretera de Figueras. Banys de mar.

Sant Feliu de Guixols. — 36 k^m. Ferrocarril fins a Gerona: carreteras a Gerona y a Palamós. Establiment de banys de pila y oleatge.

Sant Hilari Sacalm. — 38 k^m. Carretera a la estació de Hostalrich y a Vich. Ayguas acidulo-carbónicas.

Sant Pere Pescador. — 27 k^m. Carretera que surt de la estació de Sant Jordi.

Sta. Coloma de Farnés. — 20 k^m. Carretera desde la estació de Sils (T. a B. y F.) y carreteras a Gerona, Olot y Barcelona. Ayguas termals.

Torroella de Montgri. — 32 k^m. Carretera desde la estació de Verges y desde Gerona. Banys de mar al Estarlit.

Tossa. — 41 k^m. Carretera desde Lloret de Mar.

Vidreras. — 34 k^m. Carretera desde la estació de Sils y carretera desde Llagostera.

Viladrau. — 50 k^m. Camí de ferradura desde Sant Hilari y carreteras desde Vich y estació de Banyá. Hotel Cambrinus. Centre de excursions al Montseny.

SECCIO D' ANUNCIIS

Gran éxit en moltíssimas familias d' Espanya

La gran sopa **Purés** marca Baget-Reus

Recomanan son us todas las eminencias médicas del mon, per esser la mes agradable, económica, alimenticia y mes facil de digirir. Ab l'ús constant d' ellas se conseguix mes facilitat en la digestió, fomenta la bellesa física y presta al cos un marcat caracter de lleugeresa y galanura. Lo poder nutritiu necessita de una materia asoada en los aliments y aquesta se troba en las sopas «de Purés MARCA BAGET, que mantenen nostres humors en un saludable estat d' alcolicitat que 'ns preserva del reumatisme, gota diabetis y demés dolencias originals.

Las clases, avuy posadas a la venta son: *Puré de pessols verts.* — *Puré de fabas.* — *Puré de Hentias.* — *Puré de fasols.* — *Puré de flor de arroz.* — *Puré de flor de cibada.* — *Puré de flor de sigrons turrats de Font de Sauco y la gran «salsa universal».*

PREUS DE VENTA

Un paquet que val pel públich *un ral*, produeix de 7 a 9 plats de sopa, y un paquet doble, que val *dos rals*, produeix de 15 a 17 plats.

PUNTS DE VENTA EN AQUESTA CAPITAL

- Don Benet Massot. — Plassa del Marqués de Camps.
- » Ramón Lladó. — Carrer de Barcelona, núm. 7.
- » Antoni Gruarmoner. — En Francisco, 4.
- » Llorens Massa. — Rambla
- » Emili Andrés. — Sta. Clara, 4.
- » Sebastiá Alsina. — Mercaders, 20.

Representant exclusiu en la Provincia:

RAMÓN GISPERT.—GERONA

Banch Vitalici de Espanya

LA PREVISION

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companyas de segurs sobre la vida reunidas
Carrer Ample 64, BARCELONA

CAPITAL SOCIAL **15 000.000** DE PESETAS.
Reservas en 31 Desembre de 1896 9.235,908'05 pts.
Capitals assegurats desde la fundació de las C.^{as} fins al 31 Dbre 1897. 203.-80,352'95 . »
Pagat per sinistres, pólissas vensudas y altres comptes fins igual data. 13.382,881'61 »

Delegat general en la Provincia

Joseph Coderech y Bacó

Agents en la Capital

Toribi Corominas.—Narcís Boadas

DENTÍFRIC ROCA

AL SALOL

El més higiènic y poderós antisèptic per evitar las caries y demés enfermetats de la boca.

Vide Nou de Kola del Dr. Roca. — Tònic neurastènic, regulador del cor, excitant del sistema muscular y aliment d' ahorro.

Vi Iodo Tànic del Dr. Roca.

Vi Iodo Tànic Fosfatat del Dr. Roca. — De millors resultats que l' oli de fetje de bacallá, y de gran utilitat per combatre l' eserofulisme, afeccions del pit y reumatisme.

Tots los vins son a basse de Jerez y Malaga legitims

De venda a casa l' autor

LABORATORI Y FARMACIA DEL DR. ROCA
(antiga del Dr. Ametller)

Cort-Real, 4.—Girona

LODGERONÉS

PERIÒDICH PORTA-VEU

DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

Redacció y Administració: Rambla de la Llibertat 31

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona...	1 passeta trimestre	1'50	passeta trimestre
Fora...	1'25	id.	0'10
			id.
			Un número sol.